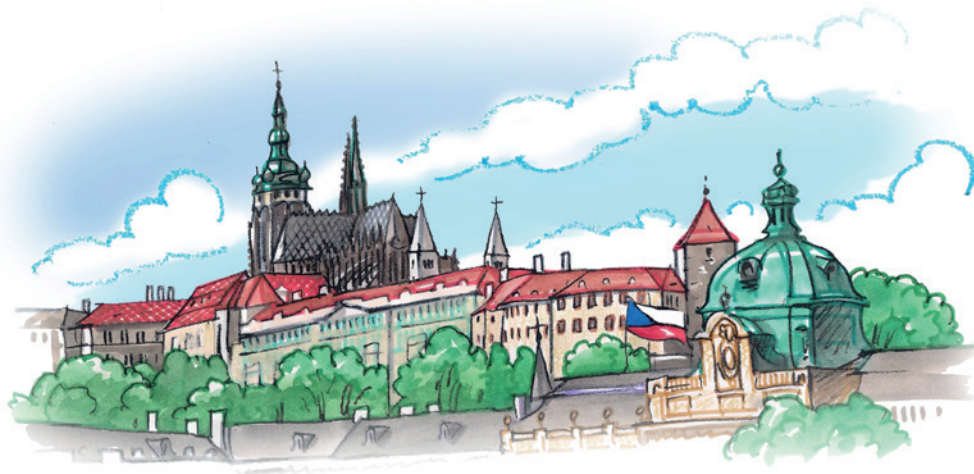

R

VÝLET DO PRAHY

Petr, Marek a Romanka jeli s maminkou do Prahy. Jeli rychlíkem. Maminka slíbila dětem, že se půjdou podívat na hrad a do zoologické zahrady. Romanka se těšila, že na hradě uvidí prince a princeznu. Romanka je malá a neví, že v Praze na hradě není princ ani princezna. Na hradě je pan prezident. Princ i princezna jsou v Anglii. Až Romanka vyrostne, pojedede do Anglie. Markovi i Petrovi se líbilo na hradě i v zoologické zahradě. Těší se, že za rok pojedou do Prahy znovu.

KRÁLOVSKÁ KAPELA

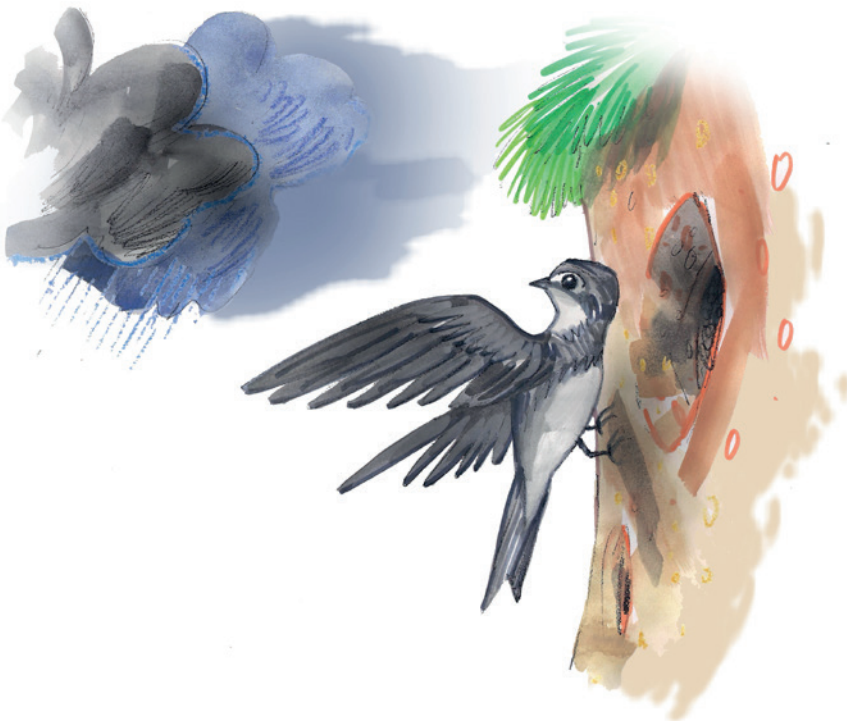
V jednom království žije pan král a ten na dudy hrál, královna vrže na basu. Princ drnká na kytaru, princezna brnká na harfu. Trubač troubí na trubku tradá. Bubeník bubnuje bumtarata na vrata. Komorník fídlá na housličky. Kuchtík hraje na pokličky. Pradlena na valchu drun, drun, až se třese trůn. Tak vyhrává královská kapela a k tomu komorná zpívá tralala.

Ř

BŘEHULE UMÍ KŘIČET

V příkrém svahu měly svá hnízda břehule. Každé ráno se zdravily veselým křikem. A co teprve, až se malé břehulky opeřily. Staré je vyváděly a předváděly se. Rozpínaly křídla, natřásaly peří a křičely. V příkrém svahu všechno utichlo, jen když se přihnala bouře. Břehule i břehulky zalezly do hnízd a čekaly, až se bouře vybouří.

KUŘE NA VÝLETĚ

Kuře šlo na výlet. Přeletělo ohradu a došlo k řece. Na břehu rostly jeřáby. Pod stromy kuře našlo jeřabinky a zobe. Jednu jeřabinku, druhou, třetí... Kuře si vzpomnělo na své sestřičky. Vzalo do zobáčku jeřabinku a vracelo se domů. Kohout na dvoře kokrhá, slepice krákoře: „Máme pilné kuře.“

Ř

HOUBAŘI

U potoka pod modřínem vyrostly tři hříby. Velký hřib, menší hříbek a malý hříbeček. Malý hříbeček se světlým kloboučkem, větší hříbek s tmavším kloboukem a velký hřib s hnědým kloboukem. Až půjdou houbaři lesem, možná pod modřínem hříbky najdou. Dají je do košíku a doma velký hřib nasuší, menší hříbek usmaží a malý hříbeček do octa naloží. A co muchomůrky? Houbaři muchomůrky nevaří.

V ZÁMECKÉ OBOŘE

V zámecké oboře žije páv s pávicí a pavím kuřátkem. Páv každé ráno rozevívá do vějíře svá krásná ocasní pera a křičí. Pávice umí také křičet, ale nemá krásné peří jako páv. Paví kuřátko neumí ani křičet, ani nemá krásné peří. Má jenom jemné peří, jemné jako chmýří. Až bude z pavího kuřátka velký páv, také bude umět křičet a bude mít krásné peří. Už se na to těší.

Ř

U ŘEKY

Na břehu řeky Svitavy sedí rybář. Přemítá, jaká rybka by byla dobrá k večeři. Nejlepší jsou pečení úhoři, ale úhoři ve Svitavě nežijí. Na úhoře si musí nechat zajít chuť. Smažený kapřík by mohl být také dobrý. Najednou ťuk, ťuk, na udici je chycený kapřík. Ale je malý, má pod míru. Musí zpátky do řeky. A co bude mít rybář k večeři? Třeba hrníček od peří.

